

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **V. N. V.**, zastoupený Mgr. Petrem Škopkem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2025, čj. OAM-144/ZA-ZA11-HA13-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2025, čj. 41 Az 2/2025-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce pro nepřipustnost podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce totiž podal žádost opakovaně, aniž by uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

[2] Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud na úvod připomněl, že Krajský soud v Ostravě rozsudkem z 30. 9. 2024, čj. 62 Az 24/2024-36, zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Proti uvedenému rozsudku podal žalobce kasační stížnost, jež Nejvyšší správní soud usnesením z 28. 1. 2025, čj. 1 Azs 282/2024-37, odmítl pro nepřijatelnost.

[3] Krajský soud v nyní napadeném rozsudku nejprve vyvrátil námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Touto otázkou se zabýval zejména v kontextu tvrzení žalobce o opomenutí posoudit přípustnost žádosti podle § 11a odst. 4 zákona o azylu.

[4] Krajský soud v rozsudku dále vyložil, které podmínky musí být splněny pro přípustnost znovu podané žádosti, přičemž v tomto odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS), podle níž bude řízení zastaveno pro nepřipustnost z důvodu opakované žádosti, pokud žadatel neuvede žádné nové skutečnosti či relevantní zjištění z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a tato zjištění nemohl uplatnit již dříve, případně pokud nedošlo k zásadní změně situace v zemi původu, jež by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Dále krajský soud odkázal na nálezy Ústavního soudu z 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16, který tyto judikатурní závěry doplnil. Ústavní soud dospěl k závěru, že existují ospravedlnitelné důvody, ke kterým je potřeba při opakovaném posouzení žádosti přihlídnout i v situaci, kdy žadatel měl možnost tyto skutečnosti uplatnit již v dřívějším řízení před orgánem. Dle názoru Ústavního soudu se například jedná o situace, v nichž byl žadatel při podání první žádosti ovlivněn traumatem, studem nebo mu v úplném svědectví bránily jiné překážky. Správní orgán by měl při posuzování ospravedlnitelnosti pozdního sdělení azylově relevantních skutečností také zohlednit zranitelnost žadatelů. Tyto závěry Ústavního soudu převzal i Nejvyšší správní soud například v rozsudku z 5. 11. 2020, čj. 6 Azs 145/2020-31.

[5] Krajský soud následně dospěl k závěru, že nyní posuzovaný případ nespadá mezi výjimečné situace, za kterých má dojít k věcnému posouzení žádosti. Konstatoval, že nově tvrzená skutečnost (sledování žalobce osobami v civilu po návštěvě modlitebny svědků Jehovových) byla žalobci známa již před podáním první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce sám uvedl, že tuto skutečnost v žádosti neuvedl, protože na ni zapomněl, přičemž krajský soud z tohoto dovodil, že ji žalobce ani subjektivně nepovažoval za důležitou. Neuvedení této skutečnosti nemůže odůvodnit ani tvrzený stres žalobce při podání první žádosti. Žalobce totiž tuto skutečnost neuvedl ani následně v řízení před správními soudy. V průběhu řízení o první žádosti žalobce potvrzoval dobrý zdravotní stav a také výslovně popřel, že by byl ve své domovské zemi pronásledován z náboženských důvodů. Tehdy také uvedl, že ve Vietnamu neměl žádné potíže ani s bezpečnostními složkami, ani se státními orgány. Nelze mít za to, že by tvrzený stres spojený s předlužením mohl způsobit, že by žalobce uváděl tvrzení zcela rozporná se skutečností. Žalobce byl po celou dobu prvního řízení schopen aktivně vystupovat a uvádět důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Soud proto uzavřel, že nově tvrzené skutečnosti mohl žalobce uplatnit již v předchozím řízení, a žalovaný tedy postupoval správně, pokud opakovanou žádost vyhodnotil jako nepřipustnou a řízení zastavil.

[6] Krajský soud navíc připomněl, že činnost svědků Jehovových je ve Vietnamu tolerována, což plyne ze zpráv založených ve správním spise, které nelze mít za zastaralé, jak tvrdil žalobce.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

a) kasační stížnost

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

pokračování

[8] Stěžovatel namítl, že krajský soud rozhodl v rozporu s judikaturou, která se zabývá ospravedlnitelnými důvody, za kterých lze akceptovat neuvedení všech azylově relevantních skutečností hned v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. Stěžovatel v prvním řízení rozhodné skutečnosti neuvedl nikoli z důvodu zdravotních obtíží, jak tvrdil krajský soud, ale v důsledku psychického stresu a obav vyvolaných jednáním vymahačů dluhů v zemi původu. Tyto osoby kontaktovaly jeho rodiče ve Vietnamu a dotazovaly se na jeho pobyt. Tento stres lze podle stěžovatele považovat za ospravedlnitelný důvod neuvedení všech relevantních skutečností v prvním řízení.

[9] Stěžovatel dále navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

b) vyjádření žalovaného

[10] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na dokumenty správního spisu a zdůraznil, že řízení o stěžovatelově žádosti bylo zastaveno, neboť ten v žádosti neuvedl žádnou novou relevantní skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Jen ta by totiž byla způsobilá umožnit nový přezkum podané žádosti stěžovatele. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek a kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

III. Posouzení Nejvyššího správního soudu

[11] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikturně ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, *Ostapenko*, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele soudního řádu správního č. 77/2021 Sb. (usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[12] Nejvyšší správní soud, dle závěrů usnesení *Ostapenko*, přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Zásadní pochybení musí spočívat v tom, že krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování bude docházet i v budoucnu, nebo pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[13] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[14] Stěžovatel namítá pouze to, že krajský soud nesprávně posoudil relevanci psychického stresu, který byl u stěžovatele vyvolán tlakem ze strany vymahačů dluhů v zemi původu a

byl důvodem, proč stěžovatel opomenul v rámci první žádosti uvést rozhodné skutečnosti, které se týkají překážek jeho návratu do vlasti z náboženských důvodů.

[15] Krajský soud se při znalosti relevantní judikatury (viz její shrnutí v bodě [4] tohoto usnesení), z níž plyne, že ospravedlnitelným důvodem neuvedení úplného svědectví již v prvním řízení může být i trauma, stud nebo jiné zábrany (zejména v případech těch, kteří přežili mučení, sexuální násilí či pronásledování z důvodů sexuality), touto otázkou podrobně zabýval v bodě 35 napadeného rozsudku, na který Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje. Tam uvedené úvahy krajského soudu o tom, proč tvrzený stres nelze považovat za ospravedlnitelný důvod ve smyslu ustálené judikatury, jsou srozumitelné a zcela logické. Stres, zejména silný a dlouhodobý, se může negativně odrazit na zdravotním stavu člověka, a proto i úvahy krajského soudu opírající se o dřívější tvrzení o dobrém zdravotním stavu jsou relevantní. Posouzení ze strany krajského soudu není případem zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele a založit přijatelnost kasační stížnosti.

[16] Kasační stížnost tedy nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Krajský soud naopak posoudil případ stěžovatele v souladu s ustálenou judikaturou, od níž Nejvyšší správní soud neshledal důvod se odchýlit.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podaná kasační stížnost svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[18] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož o věci rozhodl bez zbytečného prodlení, jakmile poučil účastníky řízení a obstaral další nezbytné podklady pro rozhodnutí.

[19] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. listopadu 2025

pokračování

22 Azs 249/2025-39

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu